

Lecția 2

Părtășia la înaintarea Evangheliei

Filipeni 1:3–11

Părtășia voastră la Evanghelie a aprins în mine dragostea lui Hristos față de voi și dorința mea de a vă vedea crescând în deosebirea lucrurilor alese, ca astfel să vă păstrați curați, credincioși și roditori.

Este de-a dreptul odihnitor să vezi relația dintre Pavel și filipeni. Toată aducerea aminte pe care o are Pavel despre ei este nu numai pozitivă, ci și provocatoare. De aceea mulțumirea launtrică se transformă repede într-o rugăciune făcută cu bucurie. Iar rugăciunea lui Pavel se ancorează, mai întâi, în începuturile bisericii. După cum am văzut deja în lecția introductivă, el a ajuns în Macedonia în a doua călătorie misionară, la îndemnul direct al Duhului Sfânt. Ajuns în Filipi, Pavel se oprește la poarta cetății și propovăduiește Evanghelia unui grup de femei. Cea care răspunde chemării lui Hristos este Lidia, vânzătoarea de purpură, botezându-se ea și casa ei. Lidiei i se adaugă temnicerul din Filipi și casa lui, apoi mulți alții. Biserica a crescut în mod semnificativ și astfel a simțit nevoia să se organizeze recunoscând între ei episcopi și diaconi. Pavel o vizitează din nou în a treia călătorie misionară, iar acum îi scrie din închisoarea din Roma.

1. Dacă ar fi să trecem în revistă relațiile și prietenii noastre, ce sentimente ar evoca fiecare în sufletul tău? Dar aducerea aminte cu privire la familia ta, grupul tău sau biserica din care faci parte?
2. Aducerea aminte a lui Pavel nu se limitează la generalități, ci este mult mai precis focalizată: „În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi toți, cu bucurie pentru partea, pe care o luați la Evanghelie, din cea dintâi zi până acum” (Filipeni 1:4–5). Oare ce vrea să spună Pavel?
3. În original, expresia tradusă prin „a lua parte la” este koinonia. Koinonia implică părtășia, relaționarea, comunitatea. Ce lumină aruncă această informație asupra modului în care înțelegem ce înseamnă a lua parte la Evanghelie?
4. A lua parte la Evanghelie presupune a trage folos din ea sau a contribui la înaintarea ei? Cum îți argumentezi răspunsul? Ce lumină aduce versetul 7 asupra problemei?
5. Împletirea celor două aspecte ale lucrării Evangheliei — mai întâi în noi și apoi prin noi — este în continuare subliniată de versetele 8–11. În ce fel?
6. În versetul 6 observăm că Pavel este convins că Dumnezeu va duce la bun sfârșit lucrarea începută în filipeni. Cu toate acestea, în versetul 10 el vorbește

de o „poticnire” – adică de posibilitatea întreruperii lucrării, a neterminării ei. Cum îți explici acest lucru? Cum se pot armoniza cele două aspecte?

7. Oare ceea ce afirmă Pavel în versetele 9–11 trebuie luat ca pe o urare sau ca pe o atenționare privind posibile probleme în cadrul bisericii? În ce fel ne ajută restul cărții să răspundem la întrebare (vezi 1:12–18; 27,28; 2:1–4; 3:1–21; 4:1–3)?

Dragostea este motorul care ne împinge la acțiune. Ea se leagă de anumite lucruri și ne motivează prin convingerile pe care ne ajută să ni le formăm. Dragostea poate fi informată sau habotnică. O dragoste informată, adică cea care are cunoștință și pricepere, deosebește lucrurile alese și ne motivează să le trăim. Dragostea habotnică se leagă de gunoaie și ne împinge să le promovăm.

8. Care sunt lucrurile alese în cartea Filipeni și ce ar trebui să facem ca să le socotim și noi ca atare? În ce mod ne va ajuta promovarea lor să fim curați și roditori pentru Dumnezeu?
9. Care este părtășia noastră, ca biserică, la Evanghelie și la înaintarea ei?

În cele ce urmează, am dori să vă relatăm puțin din experiența bisericii noastre (*Iris*, Cluj-Napoca). În anii 2005–2007, Dumnezeu ne-a făcut parte de o experiență absolut unică în ce privește părtășia la Evanghelie. Faptul că o astfel de experiență și frământare este după voia lui Hristos nici nu mai intră în discuție. Mandatul dat de Hristos bisericii în Fapte 1:8 — „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului” — este încă valid și ne privește în modul cel mai direct. De obicei diferitele lucrări în biserică noastră au fost făcute de oameni pe care Duhul lui Dumnezeu i-a chemat și i-a împuternicit pentru acestea. Mulțumim, de pildă, lui Dumnezeu pentru învierea pe care El a adus-o în diferitele sate de prin împrejurimile Clujului prin frații noștri care se ostensesc cu Evanghelia în acele locuri. Dar, în textul nostru, Hristos se bucură de partea pe care *întreaga biserică* o ia la Evanghelie.

Au fost apoi experiențele în cercurile ceva mai largi: Cosmești (2005) și Dunăre (2006–2007). Amândouă ne-au adus bucurie și amândouă au constituit o provocare nemaiîntâlnită până acum de noi, ca biserică. Faptul că Hristos s-a bucurat de implicarea noastră alături de El o putem deduce din măsura implicării Lui alături de noi. Cine ar putea nega minunea atingerii Lui? Lucrarea care s-a înfăptuit întreține mult nu doar posibilitățile noastre, ci și visele noastre. Dumnezeu ne-a surprins pe toate planurile, mobilizând biserici, voluntari, resurse materiale, țesând o pânză nevăzută de relații, dărâmând ziduri profesionale, înfrățind oameni. Se cuvine să mulțumim lui Dumnezeu că ne-a dat harul să fim parte la o extraordinară lucrare a Duhului pe meleagurile Olteniei! Iată mărturia unuia dintre slujitorii implicați în această lucrare și care văd pe viu rodul părtășiei noastre la Evanghelie:

„Sunt bucuros peste măsură” — spune Sami Trif, vorbind despre adunările din Cârna. „Este prezent Dumnezeu așa cum nu Îl simt nicăieri în altă parte. Parcă toate rugăciunile pe care le înălțați în țară se adună și coboară peste întâlnirea de la Cârna. Dumnezeu îmi dă mesaje la care nici măcar nu mă aștept. După ce termin de predicat stau și plâng de bucurie. Este atât de clar pentru mine că undeva, cineva se roagă special pentru noi. Se deschide cerul și Duhul coboară peste întreaga adunare. Fețele oamenilor sunt transfigurate. Este o femeie pe care o urmăresc de mai multă vreme. Are fața plină de lumină și ochii plini de lacrimi. Cântă cu mâinile ridicate. Credeam că este credincioasă. M-am apropiat de ea și am întrebat-o dacă este botezată? «Nu sunt», mi-a zis ea «dar ceea ce trăiesc aici nu am mai întâlnit alt-undeva». Cântăm de se coboară cerul peste noi. Marian la chitară, eu la acordeon și toată sala cântă cu noi. Duminică aș dori să aduc cu mine o cameră și să-i filmez cântând ca să îi vedeți. N-o să vă vină să credeți! Mă rog eu, se roagă Nicu, iar apoi îi pun pe ei să se roage. Se roagă simplu. Una dintre femei s-a rugat așa: «Doamne, mulțumim că ne-a prins anul nou cu un acoperiș deasupra capului. Te rog să mă mântuiești pe mine și toată casa mea!» Ce rugăciune mai frumoasă ai putea aștepta? Ei se roagă și cântă cu inima și asta cred că apreciază Dumnezeu. «Toată ziua stăm numai în cântări» mi-a spus o altă femeie. «Mă trezesc noaptea și îmi spun că sunt mântuită!» a zis ea. Oamenii cer de la Dumnezeu puterea ca să aibă răbdare cu aceia din sat care au început să-i batjocorească și se roagă pentru ei.

Socotesc că peste mine și familia mea a venit un har deosebit. Într-o vreme în care creștinii și lucrătorii se duc în Spania, Italia, Anglia sau America pentru bani, să fii în Oltenia și să vezi cerul deschizându-se și Duhul lui Dumnezeu coborând pe pământ este ceva de nedescris. Unde m-aș putea duce la evanghelizare ca să se strângă zeci de prieteni în fiecare seară și să-l caute pe Dumnezeu ca și aici, și deja de mai bine de două luni? Dumnezeu face istorie pe aceste meleaguri. Oare cum de ne-a învrednicit tocmai pe noi ca să fim martori ai acestor lucruri? Mă rog doar ca Dumnezeu să ne dea înțelepciune ca să ne purtăm într-un chip vrednic de harul pe care Îl revarsă peste noi. Mă gândesc la ceea ce trăiesc și îmi zic că, astăzi, în România, cel mai bun mod de evanghelizare este plantarea de bisericii așa cum a fost plantată biserica de la Cârna. Nu știu ce se întâmplă la Plosca și la Rast, dar dacă se întâmplă ceva asemănător cu ceea ce se întâmplă aici, atunci a coborât cerul pe pământ. Mi-am adus aminte de textul din Proverbe 11:30 «Rodul celui neprihănit este un pom de viață și cel înțelept câștigă suflete.» Doamne, le doresc pe amândouă!» (Sami Trif, 4 ianuarie 2007)¹

¹ Misiunea pe Dunăre continuă și astăzi. În aprilie 2007 peste 30 de persoane l-au mărturisit pe Domnul în apa botezului la Cârna și Plosca. Pentru mai multe detalii legate de această lucrare, vă rugăm să ne contactați. Puteți accesa și pagina de internet: www.ib-ro.org/dunare.